

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Roman Aronov în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui

Lașco Sergiu Gheorghe, născut la 08 iulie 1970, originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Popov 12,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.06.2015 - 30.12.2015;

instanța de apel: 25.01.2016 - 22.03.2016;

instanța de recurs: 19.05.2016 - 22.06.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 decembrie 2015, Lașco Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal la 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 (un) an.

În conformitate cu art. 90 alin. (5), (6) Cod penal inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă complimentară sub forma participării la un program special de conciliere în vederea reducerii comportamentului violent, să acorde susținere materială victimelor minore Lașco Daniela și Lașco Daniel și să reparare prejudiciul cauzat părților vătămate Lașco Aliona, Lașco Daniela și Lașco Daniel, prin infrațiune, în termen de 90 zile.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial cu încasarea de la Lașco Serghei în beneficiul părții vătămate Lașco Aliona suma de 10 000 lei și cheltuielile de judecată 5 000 lei, în total 15 000 (cincisprezece mii) lei, în beneficiul părții vătămate Lașco

Daniela - 20 000 (douăzeci mii) lei, în beneficiul părții vătămate Lașco Daniel - 15 000 (cincisprezece mii) lei.

S-a dispus încasarea de la inculpatul Lașco Sergiu în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă totală de 3976 (trei mii nouă sute șaptezeci și șase) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Lașco Sergiu în perioada lunilor septembrie 2014 până în ianuarie 2015, aflându-se la domiciliul său situat pe adresa mun. Chișinău, com. Bubuieci, str. Popova 12, precum și în alte locuri publice, fiind în relații ostile cu fosta sa soție Lașco Aliona și copii săi Lașco Daniel și Lașco Daniela, cu care locuiește împreună, intenționat i-a maltratat și înjurat, prin ce le-a cauzat suferință psihică.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță de încetare a procesului penal privind învinuirea lui Lașco Sergiu în comiterea faptei încriminate prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, având în vedere faptul existenței încheierii judecătorești definitive și irevocabile a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015 asupra aceleiași persoane pentru aceeași acuzare.

În motivarea apelului avocatul a indicat că:

- încadrarea de către instanța de fond a acțiunilor lui Lașco Sergiu conform art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal este absolut greșită și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei sentințe întemeiate și legale pe fondul dosarului penal actual, drept rezultat, Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău incorect a concluzionat despre necesitatea condamnării inculpatului în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, or, simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr;

- motivele invocate de prima instanță în justificarea condamnării lui Lașco Sergiu în temeiul art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal nu-și găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt pur declarative și nu pot pune la îndoială temeinicia cerințelor părții de apărare referitor la pronunțarea unei decizii de încetare a procesului penal privind învinuirea lui Lașco Sergiu în comiterea faptei încriminate prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) - violența în familie;

- vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar în astfel de circumstanțe, inculpatul Lașco Sergiu urmează a fi achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală și astfel, din materialul probator administrat în cauză rezultă, că acțiunile inculpatului nu conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- lipsa obiectivității instanței de fond în episodul încriminat se confirmă și prin faptul că probele ce infirmă învinuirea nu au fost apreciate obiectiv și just de către instanța de fond. La fel, instanța de fond, ignorând prevederile alin. (3) al art. 384 Cod

de procedură penală, nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a cerceta, sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei pentru stabilirea adevărului social-juridice. Au fost respinse neîntemeiat argumentele părții de apărare privind achitarea lui Lașco Sergiu, în timp ce admiterea argumentelor părții de apărare ar fi dat posibilitate instanței de judecată să stabilească lipsa componentei infracțiunii prevăzute de art. 201.1 alin. (2) lit. a) Cod penal;

- instanța de fond nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei și a neglijat în vederea determinării admisibilității, pertinentei, concludenței, veridicității și utilității probelor existente în cauză, nu s-a pronunțat deloc asupra motivelor invocate de partea apărării în vederea achitării inculpatului în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală;

- urmează de apreciat critic referirea la declarațiile martorului Negru Maria, deoarece ultima este mama părții vătămate Lașco Aliona și, respectiv, declarațiile acestui martor nu pot fi reținute de către Curtea de Apel la examinarea în fond a apelului nominalizat. Or, în sensul art. 105 alin. (1) Cod de procedură penală martor poate fi orice persoană care are interes în proces și căreia îi sunt cunoscute, direct sau indirect, date asupra oricăror circumstanțe care urmează să fie constatate în cauză, inclusiv asupra persoanei bănuțului, învinuțului, inculpatului, părții vătămate și relațiilor sale cu aceștia;

- declarațiile martorului Negru Maria se referă la circumstanțele care a avut loc doi ani în urmă și nu în perioada indicată în rechizitoriu - lunile octombrie anul 2014 - luna ianuarie anul 2015 fapt pentru care aceste declarații ale martorului Negru Maria nu pot fi reținute de către instanța de apel;

- nu pot fi reținute de către instanța de apel și declarațiile martorului Antoci Mihail care au tangență la evenimentele care a avut loc de aproximativ doi sau trei ani în urmă și nu în perioada indicată în rechizitoriu - lunile octombrie anul 2014 - luna ianuarie anul 2015;

- informația furnizată de către părțile vătămate Lașco Aliona, Lașco Daniel și Lașco Daniela nu poate fi reținută pe motiv că instanței nu i-au fost prezentate careva probe pertinente care ar stabili violența fizică sau psihică a părților vătămate, Lașco Aliona făcând doar declarații cu toate că susține că s-a adresat în repetate rânduri la Inspectoratul de poliție;

- nu poate fi reținut nici argumentul instanței de fond precum că faptele pentru care inculpatul a fost sancționat contravențional, deși se încadrează în aceeași perioadă de timp, sunt exceptate din învinuirea adusă inculpatului, deoarece această concluzie contravine ansamblului probator acumulat pe dosar care demonstrează cu claritate faptul că instanța de judecată încetează procesul penal în cauza respectivă în cazul în care există circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală;

- Lașco Sergiu a fost sancționat contravențional prin decizia agentului constator din 16.11.2014 pentru faptul că, la data de 10.10.2014, a inițiat un conflict în familie cu soția sa Lașco Aliona, aplicându-i lovituri corporale provocându-i vătămări neînsemnate a integrității corporale. De asemenea, Lașco Sergiu a fost sancționat contravențional și prin decizia agentului constator din 16.03.2015 pentru faptul că, la data de 18.01.2015, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe partea vătămată Lașco Aliona, aplicându-i lovituri corporale;

- reieșind din complexitatea tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei se constată că învinuirea adusă inculpatului ține de violență față de membrii familie sale în perioadă octombrie 2014 - ianuarie 2015, sub forma acțiunilor violente frecvente ale inculpatului îndreptate spre integritate corporală, sănătatea, integritatea fizică și psihică, la onoarea și demnitatea victimelor, atât timp cât se află în preajma acestora, odată ce locuia împreună cu acestea, iar acuzarea pentru care inculpatul a fost sancționat contravențional se încadrează în aceeași perioadă de timp, se referă la una și aceeași persoană Lașco Serghi și pentru aceeași faptă, pentru care și a fost condamnat prin sentința contestată din 30 decembrie 2015;

- la 26 ianuarie 2015, Lașco Aliona a depus la Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău o cerere de eliberare a ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva lui Lașco Sergiu cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, iar în motivarea cererii a indicat că, la 16.01.2015, a înregistrat la IP Ciocana al DP mun. Chișinău plîngerea referitor la existența violenței în familia sa pentru care consideră că sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, solicitînd intentarea unui dosar penal pe numele fostului soț - Lașco Sergiu, însă instanța de judecată a respins cererea ca fiind neîntemeiată;

- încheiere judecătorească definitivă și irevocabilă a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015 asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă determină, în condițiile legii, pronunțarea unei sentințe de încetare a procesului penal în privința inculpatului Lașco Sergiu;

- în privința inculpatului activează principiu nou bis in idem - regula potrivit căreia o persoană, odată judecată printr-o hotărîre definitivă, nu poate fi urmărită și judecată din nou pentru aceeași faptă, nu sunt teme și pentru admiterea acțiunii civile.

3.1. Nefiind de acord cu sentința au declarat apel părțile vătămate și au solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care în privința inculpatului să fie aplicată o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal pe un termen de 3 ani, precum și admiterea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea cererii au invocat că:

1. din ansamblul de probe administrate s-a constatat cu certitudine că prin acțiunile criminale ale inculpatului părților vătămate le-au fost provocate suferințe psihice pe care aceștia din urmă le resimt pînă în prezent. Violența fizică și psihică aplicată de către inculpat a lăsat repercusiuni grave asupra părților vătămate, care la momentul de față au nevoie de tratament medical și psihologic, fapt constatat și prin rapoartele de expertiză psihiatrico-legală;

2. instanța de fond a apreciat inechitabil cuantumul prejudiciului moral;

3. pedeapsa aplicată inculpatului Lașco Serghi este prea blîndă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. Instanța de apel analizînd argumentele apelurilor declarate în coraport cu circumstanțele cauzei stabilite și normele legale aplicabile în speță a considerat că, prima instanță a stabilit circumstanțele de fapt ale infracțiunii comise, a făcut o apreciere corectă a probelor prezentate și o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului, întemeiat a ajuns la concluzia că Lașco Sergiu a săvîrșit infracțiunea imputată și a aplicat în privința acestuia o pedeapsă penală echitabilă.

Astfel, Colegiul penal a conchis că vina lui Lașco Sergiu în săvîrșirea infracțiunii imputate este demonstrată pe deplin prin cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în instanța de apel, inclusiv:

- declarațiile inculpatului, care au fost apreciate critic, nerecunoașterea vinovăției de către acesta fiind considerată drept o metodă de autoapărare pentru a evita răspunderea penală;

- declarațiile părților vătămate și a martorilor Negru Maria, Antoci Mihail, Culai Ion;

- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 347 din 18.05.2015, pe numele Lașco Aliona Filip, prin care s-a stabilit că ultima a suportat traumă psihologică, care la momentul examinării are manifestări simptomatice inexpresive, fiind compensată prin tratament și resurse psihologice (f.d. 72 voi. 1);

- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 348 a din 18.05.2015, pe numele Lașco Daniela Sergiu, prin care s-a stabilit că ultima se află în stare de tensionare psihologică, cauzată de conflictul din cadrul familial. Acesta îi sporește vulnerabilitatea, sensibilitatea, complexul inferiorității și sentimentul neprotejării, avînd impactul de neurotizare și retargere cu diminuări al fonului emoțional (f.d.75 voi. 1);

- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 349-a din 18.05.2015, pe numele lui Lașco Daniel, prin care s-a stabilit că ultimul este expus unor momente psio-traumatizante din cadrul familial, pe care dînsul le depășește prin intermediul resurselor interne. Acestea au un impact direct cu rezonanța nesemnificativă în contextual securității emoționale (f.d.81 vol. I);

- proces-verbal de ridicare din 23.04.2015, în cadrul căreia din arhiva IP Ialoveni a fost ridicat procesul penal nr. 49 din 13.01.2015, pe faptul agresiunii fizice a lui Lașco Aliona de către fostul soț Lașco Sergiu care a fost sancționat contravențional (f.d. 101 vol. I);

- proces-verbal de ridicare din 21.05.2015, în cadrul căreia din arhiva IP Ciocana a fost ridicat procesul penal nr. 2337 din 13.10.2014 pe faptul agresiunii fizice a lui Lașco Aliona de către fostul soț Lașco Sergiu care a fost sancționat contravențional (f.d. 134 vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.171, conform căruia lui Lașco Aliona i-au fost cauzate vătămări neînsemnate (f.d. 115 vol. I).

Referitor la numirea pedepsei penale Colegiul penal a conchis că, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este divorțat, are la întreținere doi copii minori, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiate argumentele apelului declarat, or, instanța de fond la cercetarea cauzei și numirea pedepsei penale în privința inculpatului nu a comis careva greșeli, a cercetat circumstanțele pricinii în totalitate, încadrând faptele comise de inculpat corect.

Motivele invocate sunt pur declarative, prima instanță și-a motivat soluția menționată ținând seama de toate circumstanțele pricinii și nu a fost stabilit careva viciu fundamental sau încălcări esențiale.

De asemenea, Colegiul penal a stabilit că instanța de fond just a admis parțial cererea înaintată de părțile vătămate Lașco Aliona, Lașco Daniela și Lașco Daniel către Lașco Sergiu privind repararea prejudiciului moral cauzat, deoarece potrivit rapoartelor de expertiză psihiatrico-legală nr. 347 din 18.05.2015, nr. 348 din 18.05.2015 și nr. 349 din 18.05.2015 (f.d. 72, 75, 81) inculpatul prin acțiunile sale a provocat suferințe fizice și psihice părților vătămate, cauzând astfel prejudicii morale acestora, iar o compensație echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat este pentru partea vătămată Lașco Aliona suma de 10 000 lei, pentru Lașco Daniela suma de 20 000 lei, iar pentru Lașco Daniel suma de 15 000 lei, având în vedere și faptul condamnării inculpatului care reprezintă o despăgubire morală pentru partea vătămată.

Colegiul penal a reținut că, avocatul Cașu Iulian în numele părților vătămate la 12.01.2016 a înaintat cerere privind prelungirea măsurilor de protecție aplicate prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21.10.2015 în privința părților vătămate și în privința acestei cereri instanța de apel nu s-a expus, deoarece aceasta nu

poate fi reținută ca cerere de apel, iar examinarea cererii menționate ține de competența Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

5. Împotriva hotărârilor în numele inculpatului a declarat recurs ordinar avocatul Roman Aronov, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal, având în vedere faptul existenței încheierii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26.01.2015 asupra aceleiași persoane pentru aceeași acuzare.

În motivarea recursului a indicat că:

1. pronunțând sentința contestată instanța a invocat temeiul existenței faptului că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă acest temei contravine circumstanțelor obiective de fapt invocate și se contrazice ansamblului probator administrat în cauză, în timp ce sentințele instanțelor de judecată trebuie să fie legale și întemeiate, iar instanța de judecată își întemeiază sentința numai pe circumstanțele constatate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată și pe probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată;

2. vinovăția inculpatului Lașco Sergiu nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, acțiunile acestuia nu conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal;

3. instanțele ierarhic inferioare ignorând prevederile alin. (3) al art. 384 Cod de procedură penală, nu au întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a cerceta, sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei pentru stabilirea adevărului. Au fost respinse neîntemeiat argumentele părții apărării privind încetarea procesului penal în privința lui Lașco Sergiu, în timp ce admiterea argumentelor avocatului i-ar fi dat posibilitate instanței de judecată să stabilească adevărul;

4. Lașco Sergiu a fost sancționat contravențional prin decizia agentului constator din 16.11.2014 pentru faptul că, la 10.10.2014 a inițiat un conflict în familie cu soția sa, Lașco Aliona, aplicându-i lovituri corporale provocându-i vătămări neînsemnate a integrității corporale, la fel, inculpatul a fost sancționat contravențional și prin decizia agentului constator din 16.03.2015 pentru faptul că, la 18.01.2015, a numit-o cu cuvinte necenzurate pe partea vătămată, Lașco Aliona, aplicându-i lovituri corporale, însă, reieșind din complexitatea tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei, se constată că învinuirea adusă inculpatului ține de violență față de membrii familiei sale în perioada octombrie 2014 - ianuarie 2015, sub forma acțiunilor violente frecvente ale inculpatului îndreptate spre integritate corporală, sănătatea, integritatea fizică și psihică, la onoarea și demnitatea victimelor, atîta timp cît se afla în preajma acestora, odată ce locuia împreună cu acestea, iar fapta pentru care inculpatul a fost sancționat contravențional se încadrează în aceeași perioadă de timp, se referă la una și aceeași persoană Lașco Sergiu și pentru aceeași faptă, pentru care și a fost condamnat Lașco Sergiu prin sentința contestată din 30 decembrie 2015 și prin urmare, art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, statuează cu exactitate că în cazul în care, pe parcursul

judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5) - 9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5) Cod de procedură penală, precum și în cazurile prevăzute în art. 53 - 60 Cod penal, instanța prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă;

5. partea vătămată Lașco Aliona la 26 ianuarie 2015 a depus cerere în instanța de fond prin care a solicitat eliberarea ordonanței de protecție împotriva lui Lașco Sergiu, însă instanța a respins cererea ca fiind neîntemeiată, pe motiv că nu există subiectul-agresorul violenței în familie și astfel, încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2015 fiind definitivă și irevocabilă, determină pronunțarea unei sentințe de încetare a procesului penal în privința inculpatului, iar aceste circumstanțe duc și la respingerea acțiunii civile depusă se părțile vătămate.

6. Referință pe marginea recursului a depus procurorul care s-a pronunțat pentru respingerea acestuia, deoarece motivele expuse constituie un conglomerat de argumente declarative.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Recurentul în recursul său a invocat ca eroare de drept pct. 11) alin. 1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă, instanța de recurs constată că din textul recursului reiese că autorul critică condamnarea inculpatului sub aspectul întrunirii elementelor infracțiunii incriminate și încadrarea incorectă a acțiunilor acestuia în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, motive care de fapt se încadrează în pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal apreciază ca nefondată critica avocatului sub aspectul pct.8), în sensul că la caz *nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului*, or

eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, astfel instanțele de judecată l-au condamnat în baza presupunerilor. Deci, în esență recurentul afirmă, că prima instanță a pronunțat o sentință de condamnare bazată pe presupuneri, aceasta fiind menținută și de instanța de apel.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost învinuit recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal și anume - *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral, săvârșită asupra a doi sau mai multor membri ai familiei.*

În speță, instanța de recurs consideră, că prima instanță și cea de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiuni determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii - latura obiectivă și subiectivă a infracțiuni prevăzute de art. 201/1 Cod penal, Colegiul va purcede la analiza acestor elemente în prezenta speță în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Astfel, Colegiul reține, că din doctrina penală, *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 201/1 Cod penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Potrivit teoriei latura obiectivă constă în: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămări ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. Astfel, după cum rezultă din art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie - acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 201/1 Cod penal cunoaște următoarele modalități faptice de realizare:

a) *violența fizică* - adică cauzarea vătămării ușoare a integrității corporale ori a sănătății, săvârșită prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere sau alte acțiuni similare.

b) *violența sexuală* - adică orice conduită sexuală ilegală, cum ar fi de exemplu, interzicerea metodelor de contracepție.

c) *violența psihologică* - adică impunerea violenței sau controlului personal, provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică prin: ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor și alte acțiuni cu efect similar.

d) *violența spirituală* - adică subestimarea sau diminuarea satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, penalizare a aspirațiilor membrilor familiei.

e) *violența economică* - adică privarea de mijloace, inclusiv lipsirea de mijloace de existență primară, cum ar fi hrana, medicamente, obiecte de primă necesitate, interzicerea dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune.

Astfel, din materialele dosarului rezultă, că Lașco Sergiu la momentul săvârșirii infracțiunii era fostul soț al Alionei Lașco cu care conlocuia în aceeași casă și pe care numind-o cu cuvinte necenzurate a agresat-o fizic, (cauzându-i dureri fizice și psihice) în fața copiilor minori (cauzându-le dureri psihice). Rezumând în ansamblu probele administrate și cercetate, Colegiul penal statuează, că nu se constată prezența a cărorva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acestuia sunt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea.

Totodată, Colegiul penal examinând recursul prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deși recurentul nu l-a indicat dar la semnalat în recursul său, Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, pe când în cazul supus judecării recurentul își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, argument asupra căruia instanța de recurs s-a expus mai sus în prezenta deciziei.

De asemenea, instanța de recurs respinge și argumentul recurentului bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și anume că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă.*

Colegiul remarcă că, avocatul solicitând încetarea procesului penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală își întemeiază opinia făcând trimitere la deciziile agentului constator din 16.11.2014 și 16.03.2015 întocmite în privința lui Lașco Sergiu pentru faptul că, a inițiat conflict în familie cu fosta sa soție, Lașco Aliona și căreia i-a aplicat lovituri corporale provocând-i vătămări neînsemnate, iar aceste circumstanțe stau și la baza condamnării inculpatului conform art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal și prin urmare, în opinia recurentul, este încălcat principiul *non bis in idem*.

Însă, instanța de recurs respinge argumentul avocatului și precizează că, deși faptele inculpatului se încadrează în aceeași perioadă de timp, sunt exceptate din învinuirea adusă inculpatului, deoarece decizia agentului constator din 16.11.2014 (f.d. 158, vol. I) a fost întocmită în baza ordonanței privind intentarea procedurii contravenționale din 24.10.2014 (f.d. 156, vol. I), rezultată în urma adoptării ordonanței din 24.10.2014 privind neînceperea urmăririi penale pe fapta comisă la 10.10.2014, ora 12.00 (f.d. 155, vol. I), însă conform deciziei menționate, procesul contravențional a fost încetat în baza art. 29 Cod contravențional, la împăcarea părților.

În ceea ce privește decizia agentului constator din 16.03.2015, instanța de recurs remarcă, că Lașco Sergiu a fost sancționat contravențional pentru acțiunile săvârșite la 18.01.2015, ora 14.30, iar învinuirea înaintată în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal a fost pornită în baza plîngerii părții vătămate depusă la 16.01.2015 și prin urmare, reiese că fapta inculpatului nu se cuprinde în rechizitoriu potrivit căruia, violența asupra membrilor de familie a avut loc din septembrie 2014- ianuarie 2015, adică pînă la înaintarea sesizării de către partea vătămată.

Astfel, Colegiul precizează că, argumentele avocatului privind încetarea procesului penal sunt declarative și lipsite de temei și cu toate că recurentul în acest sens face trimitere la faptul că, la 26.01.2015 instanța de fond a respins cererea Alionei Lașco privind eliberarea ordonanței de protecție pentru aplicarea măsurilor în privința lui Lașco Sergiu, pe motiv că nu există subiectul, adică agresorul violenței în familie, omite încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 21.10.2015, prin care a fost admisă cererea reprezentantului părții vătămate privind aplicarea măsurilor de protecție față de Lașco Aliona, Lașco Daniel și Lașco Daniela, cu eliberarea ordonanței de protecție prin care lui Lașco Sergiu i-au fost stabilite măsuri de protecție conform art. 215 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs se alătură și soluției instanțelor de fond în ce privește admiterea parțială a acțiunii civile luând în considerație că inculpatul prin acțiunile sale a provocat suferințe psihice și fizice părților vătămate, cauzând prejudicii morale acestora, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză psihiatrico-legală nr. 347 din 18.05.2015, 348 din 18.05.2015 și nr. 349 din 18.05.2015 (f.d. 72, 75, 81, Vol. I).

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză și prin urmare, argumentele invocate de avocat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roman Aronov în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, în cauza penală în privința lui *Lașco Sergiu*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 iulie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun